

πρώην

πρώην, επίρρ. [<αρχ. πρώην]. **1.** λέγεται για αξίωμα, ιδιότητα ή γεγονός που έχει παρέλθει, που δεν ισχύει ή δε συμβαίνει πια: «είναι πρώην υπουργός της τάδε κυβέρνησης || είναι πρώην χρήστης ναρκωτικών». **2.** ως ουσ. **ο, η, πρώην**, ο άλλοτε, ο τέως: «αυτός είναι ο πρώην σύζυγος της τάδε || αυτή είναι η πρώην σύζυγος του τάδε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας